

Церковна Боротьба на Волині.

Примусове заведення польською владою під благословенням митрополита Діонізія нового календаря в православної церкві викликає раз у раз серед населення Волині вибухи горячого протесту, які іноді кінчаються отвєртим революційними виступами. Один із таких виступів мав місце у Володимирі Волинському в день св. Володимира, церковного патрона міста Володимира Вол. 28 липня. Православне населення міста звернулося до о. Табинського, з проханням відслужити того дня в соборі службу богу. о. Табинський, колишній ректор духовної семінарії в Кам'янці Подільському і доцент Кам'янецького університету за української влади, який займає тепер на еміграції в Польщі три дуже добре платних посади: священника при соборі, законодавця в польській державній гімназії і члена повітового союзу, — замовлену за відповідну платню прихожанами службу відправив, але на жадання останніх перейти з церковною традиційною процесією до каплиці св. Володимира, — відмовився. Прихожане почали вимагати від нього йти з процесією. Тоді о. Табинський сховався в вітварі і бічними дверима пустився на втіюки. Прихожане піймали і з розлюченням вкинули в церкву. Головними виконавцями цього дійства були жінки. о. Табинський знову сховався у вітварі, куди доступ жінкам, як відомо, церковними статутами заборонений. Жінки звернулися до митрофорного протоієрея Бордюговського, який тяжко хорий лежав у ліжку, з вимогою наказати о. Табинському йти з процесією. Не одержавши такого наказу, розлючені жінки увірвалися у вітварі і почали тягнути о. Табинського силою. Останній однак ухилився за коломну і витягнути його жінкам не вдалося. Після цього прихожане взяли ікони й корови і без священника відправилися з процесією до каплиці. о. Табинський між тим під сторожею продовжував сидіти у вітварі. Коли процесія повернулася, останній запропонував прихожанам відправити молебєн, від чого прихожане демонстративно відмовилися. На адресу о. Табинського і митрополита Діонізія посилалися проклони: „Кому служи те, іроди?” — „Заперти його в церкві, хай здихає!” — „Треба їх відправити в штаб Юрія!” Цікаво додати до цього, що в час офіційної служби в церквах по новому календарю єдиний з прихожан до церкви не заходить.

Насилають Французів Спасати Наші Душі.

Під таким заголовком пише львівський „Новий Час” слідує:

Недавно відбувся в Велеграді на Чехах четвертий з ряду конгрес, який має на меті привести до злуки православної церкви з католицькою, себто має ширити унію на українських і російських землях.

В тому конгресі брали участь рівнож і українські священники з перемиським єпископом Коциловським на чолі.

Ми не занималися сим конгресом, якби не те, що багато там говорили і про нас і про наших братів з півночі і з поза Збруча. Радили як спасати їх душі. Очевидно, що всі там присутні згодилися на те, що одинокий спосіб спасення — се унія. Ще краще булоби ширити серед наших братів римо-католицтво, бо як сказав папа, греко-католики — се не повні католики. Але то ледви, чи вдалосяби. Тому вже краще унію, як нічого.

Розуміється, що ту унію на Волині, Холмщині, Пеліско і Підляшю не сляють ширити наші священники, бо на се не згодилися би Польща. От єпископа Боцяна Поляки вже 8 літ не пускають на Волинь, бо він готови боронити церков перед грабіжниками.

Щож отже роблять сі носители правдивої віри?

Ухвалили на конгресі в Велеграді послати на Підляшю і Полісе ширити унію французьких попів, які для тої цілі перейшли на грецький обряд.

Вибирається їх ціла зграя з попом Буржуа на чолі вже в найближшій часі.

Чому акуратно Французів туди висилають?

Бо так хотіли Поляки. Вони знають, що їх приєднати Французи будуть і унію ширити і Польщу заводити. І буде та нова унія не скріпленням українства, але польонізаці. І буде велика хвала Римови, а загибель українському духові. Сей новий похід відбувається вже за повною згодою наших архипастирів. Митрополит Шептицький та його висланник єпископ Коциловський дали свою активну згоду на французько-польську роботу. Вони для Риму готови пожертвувати все, навіть саму націю.

Ідіть, ідіть тою дорогою даліше. Але все памятайте, що чим даліше будете йти тим шляхом, тим голосніше і відважніше буде дунати клич — Проч з Римом, — нехай жие своя українська церква!

ЦЕРКОВНЕ ЖИТТЯ В ТАРНОПОЛЬ, САСК.

Коли відродилася Українська Православна Церква в Канаді, то знайшлися в нашій околиці ширі одиниці, котрі бачили потребу організувати і в нас українську православному громаду. На початку, як і у всякому ділі, були великі перепони, котрі утруднювали роботу і розвій організації, але по якійсь часі вдалося всякі перепони і невдачі побороти і нині існує на Тарнополь гарна українська православна церковна громада Пресвятої Тройці. Площа під будову церкви і дошки на церкву вже є і в недовгій часі розпочнеться будова церкви. Правда, членів надто багато нема, однак громада наша хоч мала числом, то велика духом і всі члени розуміють і відчувають велику потребу Української Православної Церкви на сій околиці.

Ми зрозуміли, що вже годі даліше бути погноєм чужого Риму та Москви, і що прийшов вже найвисший час стати на ріднім ґрунті. Правда, що не всі ще Українці се розуміють, однак треба вірити, що з ходом часу всі зрозуміють, що годі бути в наймах в чужих і що всім треба стати при своїй справді рідній церкві.

Наша громада є ще щаслива й тим, що має до обслуг духовних великого працівника на церковній ниві в особі свящ. Василя Кудрика, якого ми високо цінимо, а навіть греко-католики і римо-католики. Як би греко-католицька церква мала таких священників, то нині український народ інакше стояби на церковно-просвітнім полі і інакше дивилися на них люде тай Рим не плювавби Українцям в очи.

До нас свящ. В. Кудрик доїжджає оден раз на місяць. Богослуження тимчасово відправляються в Народнім Домі.

Свящ. В. Кудрик поза церковну роботу працює також в Народнім Домі даючи поучачі і корисні відчити на різні теми, котрі народ дуже цінить.

Годиться ще згадати, що і п. І. Мазуркевич, студент університету, помагає нам багато в організації нашої церкви, ва що належить йому щира подяка.

На кінець відзиваюся до Українців на Тарнополь і загалом до всіх Українців. Працюйте ширі для рідної Української Православної Церкви і несіть високо її прапор та старайтеся передати його своїм дітям, бо щож нам на канадійській землі є дорожше над нашу Українську Православну Церкву?

В. А. Войціховський.

ПРИМІР ГІДНИЙ НАСЛІДУВАННЯ.

Кіплінг, Саск., 24 липня 1924. Хвальна Редакція „Православного Вісника”! — Посилаю одного доляра на Ваш часопис; посилаю в листі, бо не знаю як посилати через пошту, бо я мала, сім-літня дівчинка. Свого доляра я дістала в дарунку від бабусі й не марную його, але посилаю на „Православний Вісник” для мого батька, Івана Корпи. Бу-

ЦЕРКОВНІ РІЧИ, РИЗИ І КНИЖКИ.

Через редакцію „ПРАВОСЛАВНОГО ВІСНИКА” можна замовляти всі церковні річи, як фелони, чаші, кадила, свічки, хрести та церковні книжки.

Пишіть на адресу:

THE ORTHODOX HERALD,

379 PARR STR.,

WINNIPEG, MAN.

Православний Календар Рік 1924.

(Після нового стилю)
ЖОВТЕНЬ

1 С. Евфимія еп.
2 Ч. Трофима, Саватія
3 П. Евстахія, Тат'яни
4 С. Ап. Кондрата

5 Н. 16. по С. Фоки, Йони
6 П. Зах. Івана Хрест.
7 В. Теоді первм.
8 С. Евфрозини
9 Ч. Івана Богослова
10 П. Калістрата
11 С. Пр. Харітона

12 Н. 17. по С. Кіріяка
13 П. Григорія Арм.
14 В. Покров Пр. Бог.
15 С. Кипріяна, Юст.
16 Ч. Діонізія
17 П. Єротея
18 С. Харитини

19 Н. 18. по С. Ап. Томи
20 П. Сергія і Вахха
21 В. Пеліягії
22 С. Ап. Якова
23 Ч. Їльямтія
24 П. Филипа, Теофана
25 С. Прова, Андроніка

26 Н. 19. по С. Карпа
27 П. Параскевії
28 В. Лукіяна, Евтим.
29 С. Лонгіна сотн.
30 Ч. Осії прор.
31 П. Ап. і Єв. Луки

вайте здорові. Желая Вам придбати як найбільше передплатників.

Ганя Корпа.

ВІДПОВІДЬ.

Питав я раз — де криється
Незглублена тайна буття,
і де жертвник, на яким ми
Принесли Богу труд життя?

Мовчали звізди, ліс дримав,
Мовчав весь світ в нічній тиші —
Одно лиш серце відозвалось:
В твоїй душі! В твоїй душі!

ДО УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ ГРОМАД В КАНАДІ.

Порядок візитації Високопреосвященного Архієпископа Іоана:

27 вер. — суб. Воздв. Чесного Хреста, Бюфорд, Алта.
28 вер. — неділя — Едмонтон, Алта.
3 жов. — п'ятниця — Саскатун. — Вечірня і проповідь.
5 жов. — неділя — Гудів, Саск.
12 жов. — неділя — Ріджайна, Саск.
14 жов. — Покров. Пр. Бог. — Гемтон, Саск.

19 жов. — неділя — Келл, Ман — посвячення церкви.

З огляду на дуже важні справи, які кличуть Високопреосвященного Архієпископа Іоана до Злуч. Держав, візитації на сім кінчається.

Very Rev. S. W. Sawchuk
379 Parr Str., Winnipeg.

Священники Української Православної Церкви в Канаді і їх Осідки.

В МАНІТОБІ:

Прот. С. В. Савчук, голова Консисторії Української Греко-Православної Церкви в Канаді.
379 Parr St. Winnipeg, Man.
Свящ. В. Новосад, Толстой, Ман.

В САСКЕЧЕВАНІ

Українська Православна Місія
Свящ. Петро Самець і
Свящ. Петро Мельничук
Бокс 102, Канора, Саск.
Свящ. Д. Спратійчук, Гемтон, Саск.
Свящ. С. Гребенюк, Гудів, Саск.
Свящ. Д. Кирстюк (на відпустці)

Тідор, Саск.
Свящ. К. Кирстюк, Шно, Саск.
Прот. В. Кудрик, Бокс 1686 Саскатун, Саск.

В АЛБЕРТІ:

Свящ. І. Кусий — Андру, Алта.
Свящ. Д. Сенета — Бюфорд, Алта.